

hvad det er muligt at sige for en Ordfører, naar hans Parti er splidagtigt med sig selv.

Den ærede Ordfører for Partiet Venstre (N. Neergaard) var, det maa jeg vel have Lov til at sige, tilfreds med selve de Betingelser, der var opstillede for Laanet i Lovforslaget. Han erklærede, at de var saa gunstige, som man kunde vente, og jeg maa dertil føje, at jeg anser dem for ganske særlig gunstige. Den sidste ærede Taler (Birck) mente, at det dog nok kunde være, at det var en ganske god Forretning for Bankerne. (Birck: Jeg sagde for Laantagerne). Det ærede Medlem afbryder mig og siger: for Laantagerne. I dette Tilfælde er jo imidlertid Bankerne Laantagere, i alt Fald for de første tre Aar, og jeg synes, man skal anerkende dette, thi Bankerne lader Obligationerne ligge i tre Aar for derved at skabe Ro paa Obligationsmarkedet, som jeg antager, det ærede Medlem vil være enig med mig i er nyttigt. Med Hensyn til Prioriteringen er det selvfølgelig heldigt, at et saa stort Laan, hvis det bliver gennemført, ikke bliver udbudt straks og forsøgt overtaget af de Laantagere, det ærede Medlem hentyder til, nemlig de private, som atter overtager det fra Bankerne. Nogen virkelig Indvending imod selve Laanets Betingelser er der altsaa ikke, og det er dog vigtigt at slaa fast, thi derfra kan der altsaa ikke hentes nogen Indvending for den høje Rigsdag mod at vedtage Laanet. Den ærede sidste Taler (Birck) mente, at Laanet maaske var for stort, og det forekom ham ikke, at de Oplysninger, jeg havde givet i saa Henseende, baade i min Tale og i Bemærkningerne til Lovforslaget, var tilstrækkelige. Jeg kan godt sige, at alle de Oplysninger, et Udvalg vil have, og som man kan give, er et Ministerium naturligvis altid til Rede med, men jeg maa paa den anden Side straks bemærke, at jeg tror ikke, at der er syn-derlig mange flere Oplysninger at give end dem, der er givne i Bemærkningerne til Lovforslaget, jeg har gjort dem saa fyldige, som Bemærkninger vel ellers sjældent er; men naturligvis: er der mere, man kan plukke ud og spørge om, skal det være mig en Glæde at besvare det saa vidt muligt.

Dernæst har alle Ordførerne, naturligvis kan jeg sige, klaget over Statsgældens Forøgelse, og det er et taknemmeligt Emne, der er intet at sige dertil, idet det er rimeligt nok ved en saadan Lejlighed at komme ind paa dette, at Statsgælden stadig forøges. Endnu kærere end at

høre denne Veltalenhed paa dette Punkt fra saavel det ærede Medlem for Randers Amts 6. Valgkreds (N. Neergaard) som fra de to Ordførere for det konservative Folkeparti vilde det have været mig, om de havde kunnet paavise nogen som helst anden Mulighed for at føre Danmark igen- nem den finansielle Situation end den at optage Laan. Overhovedet maa jeg sige, at hvor taknemmelig jeg end er for Kritik, og jeg tør maaske tilføje, at den i og for sig ikke bringer mig ud af Sinds- ligevægt, naar den er af saa negativ Art, som denne har været, vilde jeg have været endnu mere taknemmelig, om der fra nogen Side var kommet Forslag om, hvorledes man skulde undgaa den Situation, vi er kommet i, eller afbøde den anderledes end ved Laan. Jeg hørte nok det ærede Medlem fra Æbeltoft spørge med mine egne Ord: Hvad nu? Hvorledes skal der nu handles? Hvad mener Finansministeren nu der skal gøres? Men det ærede Medlem har ikke med et eneste Ord givet Rigsdagen, som dog med Rette venter meget af hans finansielle Indsigt fra hans Beskæftigelse med disse Ting, nogen Antydning af, hvad der skulde sættes i Stedet, eller hvorledes man skulde forholde sig i Fremtiden.

Et af de store Spørgsmaal, der er rettede til mig i Dag, er dette: Hvorledes klarer vi det næste Finansaar? Hvis man gaar ud fra, at dette Finansaar klares gennem det her foreslaaede, saa spørger man: Hvorledes klarer vi næste Finansaar? Den ærede anden Ordfører — hvis jeg skulde bruge det ærede Medlems Udtryksmaade maatte jeg sige: den anden Herre fra det konservative Folkeparti . . . (Birck: ærede Herre!) Ærede Herre kan jeg ogsaa sige. Vi ved jo alle, hvad Vægt vi lægger paa den Udtryksmaade. Jeg forlanger ikke, at det ærede Medlem skal mene, at jeg er særlig højtæret, naar han har den Mening om mig som Finansminister, som han vel har, men der er ingen Aarsag for mig til ikke at kalde det andet ærede Medlem for den anden ærede Herre. Altsaa, den anden ærede Ordfører for det konservative Folkeparti var ogsaa inde paa at kræve en Finansplan. Hvad vil det sige, en Finansplan? Det vil vel sige: paa den ene Side et Overslag over, hvad Indtægten vil blive, og paa den anden Side et Overslag over, hvad Udgiften vil blive. Hvad Indtægten kan blive, har jeg en ganske klar Forestilling om. Naar Finansloven for 1919—20 er vedtaget ved tredie Behandling